

CARMEN DĂRĂBUȘ, România

Mots-clef: *communion avec la divinité, christianisation, solidarité familiale, gastronomie spéciale, paix intérieure et extérieure.*

La glorification de la maison– fête de la communion

Résumé

La glorification de la maison– fête de la communion parle sur l'une des plus anciennes fêtes de l'espace serbe, ayant comme point de départ le IXème siècle, période de l'accélération du processus de la christianisation des Slaves de Sud. Chaque famille a comme patron spirituel un saint qui sous les auspices desquelles le passage vers une autre religion a eu lieu, transmis de génération en génération, en ligne masculine. Les autres ethnies qui ont commencé à vivre dans le même espace ont emprunté cette fête, surtout les communautés ayant la même religion que les Serbes– la plupart des Roumains de Serbie, comme forme de communion avec la divinité, devenue forme de vivre avec les Autres en harmonie. La période contemporaine a dilué la signification, la force des rituels– en accord avec la désacralisation du monde, en générale, mais c'est à apprécier la durabilité ce cette fête dans l'espace urbain et rurale même dans nos jours.

Slava casei (Kućna slava) – sărbătoare a comuniunii

Dacă în zorii preocupărilor din domeniul antropologiei se avea în vedere studierea unei comunități umane pornind de la principiul că ea este dată o dată pentru totdeauna, antropologia modernă are în vedere societatea în multiplele ei forme de mișcare. Desigur, societățile tradiționale sunt în mai mare măsură societăți statice (sau cel puțin au fost mult timp, până la contaminările puternice cu urbanul și la impactul globalizării), astfel că obiceiurile, tradițiile reflectă, o perioadă mai lungă, o experiență culturală relativ omogenă transmisă din generație în generație, caracterizată în primul rând prin funcțional, și abia apoi prin estetic; raporturile strânse care există între manifestările esteticului și ansamblul culturii în mijlocul căreia iau naștere sunt mai puternice în